

OB ŠTIRIDESETLETNICI GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA

Škofja Loka je po letu 1945 zaživela z novo silo v gospodarskem in kulturnem življenju. Živahen kulturni utrip se je odvijal v novoustanovljenem kulturnem društvu, ki se je kmalu preimenovalo v SKUD Tone Šifrer. Vrstile so se gledališke predstave, nastopali so novoustanovljeni pevski zbori, instrumentalne skupine in pevci solisti. Tudi številne družbenopolitične proslave, prireditve in jubileji niso mogli brez zanesenih recitatorskih točk, dramskih odlomkov ter pevskih in godbeniških skladb. Z njimi so spodbujali in razvijali pri poslušalcih patriotska čustva in navduševali ljudi k novim delovnim dosežkom. Pomembno vlogo pri glasbenem dogajanju v Škofji Loki je imela Glasbena šola. Prevzela je glasbeno vzgojo mladih Ločanov, mnogi njeni pedagogi pa so bili glavni nosilci izvedb glasbenih dogajanj. Nove, dobro izšolane glasbenike je potrebovala pihalna godba pa »simfonični« orkester. Pevsko nadarjeni in ustrezno izobraženi učenci so bili potrebni za izvedbe kar številnih odrsko scenskih del. Šola je imela tudi nalogo oblikovati in usmerjati najtalentiranejše učence v nadaljnje glasbeno šolanje za instrumentaliste, pevce in pedagoge. V preteklih štiridesetih letih so se v šoli glasbeno osvestile in izobrazile številne generacije mladih ljudi. Mnogi oz. večina od njih je pridobljena znanja z veseljem in navdušenostjo ter nesebično potrjevala in vračala na resnično številnih in raznovrstnih glasbenih prireditvah. S tem je šola potrjevala svojo vlogo in pomen. Njeno rast so skozi štiri desetletja spremljali vzponi in padci, kakor so spremljali družbenogospodarski razvoj Škofje Loke v celoti. Krivulja razvoja šole je bila kljub vsemu ves čas obrnjena navzgor.

V nadaljevanju tega zapisa bomo skušali v grobem prikazati njen razvoj, bistvene posebnosti posameznih obdobij in poglobitve dosežke. Žal so pisni podatki za prva leta njenega delovanja sila skromni in pomanjkljivi. Zato bodo marsikatera dejstva, pomembna za prva leta delovanja, verjetno premalo poudarjena

in opisana. Če bo tako, prosim vse, ki lahko natančneje podajo sliko prvih let življenja Glasbene šole, da nam to posredujejo ustno ali pisno. Če ne prej, bi ob naslednjem jubileju šole kazalo izdati poseben zbornik o glasbenem življenju na območju občine Škofja Loka, in sicer za daljše časovno obdobje. Zato so točni podatki, ki osvetljujejo ta dogajanja, več kot dobrodošli.

1949–1952/53

Glasbeno šolo Škofja Loka je ustanovil Mestni ljudski odbor Škofja Loka z odločbo o ustanovitvi glasbene šole z dne 1. septembra 1949.

Pobudo za ustanovitev šole je dal tedanjemu loškemu županu Ivanu Brodarju zdaj že tudi pokojni glasbenik Milko Škoberne. Tedaj je bil glasbeni pedagog v Senovem. Občina je predlog sprejela in namenila prof. Škobernetu organiziranje in vodenje nove vzgojnoizobraževalne ustanove. Ko bi moral prevzeti to dolžnost, se je prof. Škoberne premislil in je raje prevzel mesto dirigenta pevskega zbora Radia Ljubljana. Tako je kar on poklical svojega prijatelja, tudi glasbenega pedagoga v Senovem, Franja Zorka, da prevzame to nalogo. Občina ga je potrdila in septembra 1949 je šola že pričela z delom.

V prvem šolskem letu 1949/50 se je vpisalo v šolo 84 učencev, in sicer večinoma odraslih. Največ se jih je prijavilo za klavir in harmoniko. Pouk je bil v dveh prostorih kapucinskega samostana. Kasneje je šola za skupinski pouk in vaje orkestrrov dobila še en večji prostor v stavbi na Mestnem trgu. V poročilu ob tretji obletnici pa ravnatelj Franjo Zorko navaja, da ima šola, zaradi velikega zanimanja kandidatov, dokajšnje prostorske težave. Kljub večkratnim prošnjam in intervencijam tudi po treh letih delovanja niso imeli najpotrebnejšega inventarja in učil, ki so za pouk nujno potrebna.

Glasbena šola Škofja Loka ima danes prostore v Puštalskem gradu

Poleg ravnatelja Zorka, ki je poučeval tudi violino in klavir, so bili med prvimi pedagogi sestro Marija Jemc in Zofija Rebolj (klavir, nauk o glasbi), Hugo Weber (flavta) Oskar Škulj (klarinet), Edvard Lipovšek (violina) in Josip Klepac (solopetje). Učitelji so odgovorno in strokovno po najboljših močeh dajali glasbena znanja svojim učencem. Posebno pozornost so posvečali glasbeno teoretični vzgoji in posebno pri začetniškem pouku izbirali in iskali nova pota in svoje načine.

V okviru šole je deloval šolski orkester, ki ga je vodil Franjo Zorko. Redni šolski nastopi so bili v dvorani SKUD Tone Šifrer na Spodnjem trgu in v prostoru šole na Mestnem trgu.

Na podlagi novih predpisov je bila leta 1950 izvedena reorganizacija glasbene šole. Ukinjen je bil pouk ljudskih instrumentov (harmonika, kitara, citre). Tako so na t. i. Državni glasbeni šoli še naprej poučevali le »klasične« instrumente z naukom o glasbi in vpisovali mlajše kandidate. Da pa bi se glasbeno izobrazili lahko tudi drugi kandidati, ne glede na starost, in se učili tudi ljudske instrumente, so leta 1950 ustanovili glasbeno šolo v okviru SKUD Tone Šifrer. Ustanovitelj in njen prvi vodja je bil tudi Franjo Zorko.

Z navedeno reorganizacijo pa z uvedbo šolnine in zaradi pomanjkanja sposobnih učnih moči je število učencev nekoliko upadlo. Toda kljub temu se je šola nenehno razvijala in imela četrto leto delovanja okrog 120 učencev.

Po štirih letih uspešnega vodenja šole je ravnatelj Franjo Zorko, zaradi neurejenih stanovanjskih razmer, odšel na novo delovno mesto učitelja na glasbeno šolo v Kotor.

1953/54–1960/61

Po odhodu Franja Zorka je mesto ravnatelja prevzel Edvard Lipovšek, ki je poučeval tudi violino, trobila in vodil orkester. Na novo redno nastavljena učitelja sta bila Peregrin Capuder (klavir) in kasneje Pavla Erjavec (klavir in nauk o glasbi). Krajši in daljši čas so poučevali še honorarni učitelji, in sicer Oskar Škulj (klarinet, nauk o glasbi), Hugo Weber (flavta), Janko Jocif (violina), Miloš Mlejnik (violončelo), Valentin Pirc (harmonika, nauk o glasbi) in drugi.

Število učencev se je v tem obdobju gibalo od 44 do 58. Učenci so nastopali samostojno, v manjših glasbenih skupinah in kot člani šolskega orkestra na internih in javnih produkcijah, na proslavah in prireditvah, na glasbenih večerih. To je bilo pomembno za nadaljnjo rast, oblikovanje in uveljavljanje mlade glasbene ustanove. Pet učencev je nadaljevalo šolanje na srednji glasbeni šoli v Ljubljani, kar je dokaz za kakovostno in prizadevno delo učiteljev.

V šolski kroniki za šolsko leto 1953/54 lahko preberemo, da *»je bila na pobudo tov. ravnatelja in z odobritvijo sveta za šolstvo pri Občinskem ljudskem odboru Škofja Loka šola premeščena v stavbo osnovne šole. Šola je posedovala dve učilnici in pisarno, v kateri se je vršil tudi pouk violine in pihal.«*

Z odločbo Mestnega ljudskega odbora Škofja Loka je bil v šolskem letu 1955/56 ustanovljen prvi sedemčlanski šolski odbor, ki je obravnaval *»razne probleme, kateri težijo šoli«*. Predsednica odbora je bila Francka Kavčič.

Dolgoletni ravnatelj Oskar Škulj dirigira šolskemu orkestru

1961/62–1972/73

Po upokojitvi Edvarda Lipovška je mesto ravnatelja prevzel Oskar Škulj, ki je s svojo široko glasbeno angažiranostjo in prizadevnostjo dajal pečat temu obdobju, ki je bilo izredno razgibano in plodno za delovanje glasbene šole.

Povečalo se je število učencev, še posebno po združitvi obeh loških glasbenih šol v eno. Združitev je dala velik polet glasbeni vzgoji – postala je vsestranska, vključen je bil tudi pouk ljudskih instrumentov. Število učencev se je gibalo med 109 in 216.

Zaradi velikega zanimanja kandidatov za glasbeno izobraževanje in zaradi krajevnih potreb sta bila ustanovljena oddelka v Selcih in na Trati, h glasbeni šoli je bil priključen oddelek na osnovni šoli v Železnikih.

Šola je imela svoje prostore v bivši gostilni pri Antonu Fojkarju, ki so čedalje manj ustrezali njenemu namenu. Pogoji za delo so se izboljšali v letu 1966 s preselitvijo šole v dom Zveze borcev, kjer so ji bili dodeljeni štirje prostori.

V tem času se je zelo razvila skupinska instrumentalna in vokalna dejavnost. Uspešno so delovali godalni, simfonični in harmonikarski orkester, pa godalni kvartet, ženski vokalni kvartet, moški oktet in pihalni orkester. V oddelku v Selcih je deloval pihalni orkester ter kvartet pihal in trobil, v Železnikih pa harmonikarski orkester in ansambel kitar. Šola je priredila vsako leto vrsto internih produkcij in samostojnih nastopov in s programi popestrila večino proslav, jubilejev in drugih prireditvev v vsej občini.

Med najpomembnejšimi prireditvami je treba omeniti izvedbe operet Janka Gregorca *Melodije srca* in Radovana Gobca *Planinska roža*, oboje v sodelovanju z loškim amaterskim gledališčem. Obe glasbeni deli, ki sta ju pripravila Oskar Škulj kot dirigent in režiser Jože Audič, sta pri poslušalcih naleteli na izredno lep sprejem in sta imeli veliko ponovitev. Šola je sodelovala tudi z vsemi drugimi šolami v občini ter z glasbeno šolo v Domžalah, s katero so skupaj naštudirali kantato T. Habeta *Sreča umreti je za svoj narod*.

Solanje na Srednji glasbeni šoli in na Pedagoški akademiji – oddelek za glasbeno vzgojo je v tem času nadaljevalo kar deset učencev.

Vseh teh uspehov škofjeloške glasbene šole ne bi bilo brez dobrega delovnega vzdušja na šoli, strokovnosti učnega kadra, primerne programske usmerjenosti in dobre povezave med šolo ter učenci in njihovimi starši. K temu so poleg ravnatelja šole največ prispevali prof. Peregrin Capuder (klavir), Majda Gratzner (violončelo, klavir in nauk o glasbi), Jože Menart (violina, kitara in nauk o glasbi) in Dana Jarc (solopetje in nauk o glasbi) ter seveda tudi ostali učitelji.

V letu 1972 se je Oskar Škulj upokojil. Za njim je bil eno leto v.d. ravnatelja Blagoje Ilić, učitelj trobil, harmonike in nauka o glasbi.

1973/74–1976/77

Šolo je v tem obdobju vodil ravnatelj Anton Kvaternik. Število učencev je iz različnih razlogov nekoliko upadlo, vendar se je proti

Otroški pevski zbor z dirigentom Janezom Kuharjem

koncu obdobja počasi povečalo. Tako je njihovo število znašalo od 117 do 181.

V skladu z novimi predpisi je Izvršni svet občinske skupščine Škofja Loka imenoval strokovno komisijo za ugotovitev pogojev dela v glasbeni šoli. Ta je ugotovila nekatere pomanjkljivosti, ki so se nanašale na prostorsko utesnjenost šole, slabo opremljenost z učili, učnimi pripomočki in muzikalijami, na neurejeno financiranje šole in drugo. Kolektiv je nato s pomočjo občine in drugih institucij odpravil glavne ovire za nemoten potek pouka: nakupljena so bila najnujnejša glasbila, akustični aparati, gramofonske plošče in notni material. Delovna skupnost se je samoupravno konstituirala in sprejela statut šole.

Na osnovi navedenega je Skupščina občine Šk. Loka izdala v letu 1975 prečiščeno besedilo odločbe o ustanovitvi Glasbene šole Škofja Loka, izvršni svet pa odločbo o verifikaciji šole.

Najpomembnejši dogodek tega obdobja pa je bila preselitev šole iz doma Zveze borcev v preurejene prostore Puštalskega gradu. Svečana otvoritev je bila 19. decembra 1975. S tem so se za nekaj let bistveno izboljšali delovni pogoji šole. V šolskem letu 1976/77 se je škofjeloški glasbeni šoli priključil oddelek v Žireh.

Učenci so, tako kot vseskozi, s svojimi učitelji številno in raznovrstno nastopali v ožjem in širšem okolju, snemali za RTV Ljubljana in se udeleževali srečanj glasbenih šol Gorenjske, kot nove, povezovalne oblike udejstvovanja glasbenih šol gorenjske regije. Za nadaljnje glasbeno šolanje so se odločili trije učenci.

1977/78–1980/81

Življenje in delo škofjeloške glasbene šole je v tem obdobju vodila in usmerjala ravnateljica Marija Schulz. Z veliko prizadevnostjo in iznajdljivostjo je razgibala delovanje šole, ga bogato povezovala z okoljem in z uvedbo novih oblik dela popestrila kulturni utrip Škofje Loke. Število učencev se je gibalo od 203 do 223. Na novo je bil ustanovljen dislocirani oddelek v Gorenji vasi, kjer so bili učenci sprejeti v pripravnico. Oddelka sta bila v Železnikih in Žireh.

Do precejšnjih in kakovostnih sprememb je prišlo pri pedagoških delavcih. V redno delovno razmerje je bilo sprejetih več novih učiteljev, strokovno zelo dobro usposobljenih. Enako je bilo tudi pri učiteljih – zunanjih sodelavcih šole.

Od novih oblik delovanja šole je bila pomembna uvedba male glasbene šole, katero so

Arcadia trio s pevko Vero
Mlejniki

obiskovali predšolski otroci, stari pet in šest let. Po posebnem programu in ob njihovem aktivnem sodelovanju se je pri otrocih vzbujalo, razvijalo, poglobljalo in oblikovalo veselje in nagnjenje do glasbe. Uvedena je bila tudi pripravnica, ki je vključevala učence prvih dveh razredov osnovne šole. Ob praktičnem muziciranju so spoznavali osnove teoretičnih zakonitosti in pridobivali delovne navade za pouk instrumenta.

Posebno odmevna je bila ustanovitev otroškega pevskega zbora »Cicibani«, ki ga je najprej vodila ravnateljica šole, nato pa dve leti znani slovenski skladatelj in dirigent Janez Kuhar. Zbor je s svojim značilnim otroškim petjem popestril številne prireditve, se udeleževal srečanj pevskega zbora in snemal za RTV Ljubljana.

Kakovostno delo učiteljev ter prizadevnost učencev se je pokazala na številnih, dobro

Kolektiv Glasbene šole Škofja Loka ob jubileju

izvedenih nastopih. V letu 1981 so se štirje učenci škofjeloške glasbene šole prvič udeležili republiškega tekmovanja učencev in študentov glasbe v Mariboru. Nadarjena mlada flavtistka Polona Brvar se je kot prvonagrajenka tega tekmovanja udeležila tudi zveznega tekmovanja v Sarajevu in tudi tam dosegla prvo nagrado. S tem se je pričelo več kot uspešno udeleževanje učencev Glasbene šole Škofja Loka na tekmovanjih mladih glasbenikov.

Šolanje sta na glasbenem oddelku Pedagoške akademije oziroma Srednji glasbeni in baletni šoli v Ljubljani nadaljevala dva učenca.

Dan 8. januar 1979 je bil za nadaljnji razvoj Glasbene šole pomemben. Z otvoritvenim koncertom v počastitev občinskega praznika so se odprla vrata obnovljene kapele Puštalskega gradu. Sicer majhen prostor s korom, a izjemno akustičen in poslikan z dragoceno fre-

DOSEŽKI UČITELJEV GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA S SVOJIMI UČENCI NA GLASBENIH TEKMOVANJIH

VRSTA TEKMovanja		REPUBL. TEKM.									ZVEZ. TEKM.			RADJ. TEKM.			MEDN. TEKM. VIOL.			ŠTEV. NAGRAD
		Fara ob Soči (I)																		
		nagrada			Po-hva-			Pri- zna- nje			nagrada			nagrada			nagrada			
UČITELJ		1.	2.	3.	la	nje	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	la	nje
Milenko Arnejšek harmonika			1			1	1													1
Draga Ažman	flavta	14	5	1			11	2	1											34
Bojan Erjavec	violina				1	2													1	1
Ivan Gorenšek	violina				1	1														1
Jasna Kalan	klavir	1	2	1			1													5
Peter Kopač	klavir				1	3														1
Uroš Lovšin	kitara	2	5	1				2												10
Igor Marošević trobenta					1	2														1
Miloš Mlejnik st. violončelo				1																1
Vera Mlejnik solopetje							2													
Davor Pecman	klarinet		1	1																2
Dušan Vodišek	violina		1							1		1								3
Skupaj		17	16	8	9	3	12	4	1	1		1							1	60

PREGLED DOSEŽENIH NAGRAD, PRIZNANJ IN POHVAL UČENCEV GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA NA GLASBENIH TEKMOVANJIH

VRSTA TEKMOVANJA	REPUBL. TEKM.						ZVEZ. TEKM.			RADIJ. TEKM. MLAD. VIOL.			MEDN. TEKM. VIOL. Fara ob Soči (I)					ŠTEV. NAGRAD
	nagrada			Po- hva- la	Pri- zna- nje	nagrada			nagrada			nagrada			Po- hva- la	Pri- zna- nje		
	1.	2.	3.			1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.				
ŠOLSKO LETO	1.	2.	3.	la	nje	1.	2.	3.	1.	2.	3.	1.	2.	3.	la	nje		
1980/81	1	1	1	1		1											4	
1981/82			1	2													1	
1982/83	3	3	2			3			1		1						13	
1983/84	1	3	1				1										6	
1984/85	4	3		1		2	1	1									11	
1985/86	1		1	2			1										3	
1986/87	3	1	1	2		2	1									1	8	
1987/88	4	2	1	1	3	4											11	
1988/89			3														3	
Skupaj	17	16	8	9	3	12	4	1	1		1					1	60	

SEZNAM UČENCEV GLASBENE ŠOLE ŠKOFJA LOKA,
KI SO NADALJEVALI GLASBENO IZOBRAŽEVANJE
NA SREDNJI (S), VIŠJI (I) IN VISOKI (II) ŠOLI

Zap. št.	Ime in priimek	Leto prehoda	Predmet/šola	Končna stopnja glasbene izobrazbe
1.	ANTON RUPAR	1955	klar., fagot	I
2.	MARIJA KOCJANČIČ	1956	klavir	II
3.	JANEZ PODNAR	1958	klarinet	
4.	JASNA KALAN	1960	klavir	II
5.	MILOŠ MLEJNIK	1961	violončelo	II
6.	ALEKSANDER ZAGORŠEK	1963	PA glasb. odd.	I
7.	VLADO STANEK	1964	klarinet	II
8.	MARIJA KREK	1966	teor. odd.	
9.	ANDREJ KRŽIŠNIK	1966	flavta	
10.	ANTON POTOČNIK	1966	klavir	II
11.	IVAN STANEK	1966	trobenta	
12.	JANEZ PLANTARIČ	1969	violina	
13.	DRAGO AŽMAN	1972	teor. odd.	I
14.	FRANCE ČUFAR	1973	solopetje	
15.	VERA ŠTREKELJ	1973	solopetje	II
16.	JANEZ JOCIF	1974	PA glas. odd.	
17.	JUDITA ČARMAN	1975	teor. odd.	abs. muzikol.
18.	GORAŽD JAN	1978	teor. odd.	abs. AG
19.	VERONIKA PETERNELJ	1978	PA gl.-zbor.	I
20.	POLONA BRVAR	1982	flavta	I
21.	POLONA DEMŠAR	1983	teor. odd.	S
22.	TOMO DEMŠAR	1983	AG gl. ped.	abs.
23.	MATJAŽ SLABE	1983	PA gl. odd.	abs.
24.	MATEJA BERGELJ	1984	klavir	
25.	JASNA JAN	1984	klavir	S
26.	VESNA JAN	1984	flavta	S
27.	PATRICIJA MIHELAČ	1984	flavta	S
28.	ANDREJA MOHORIČ	1984	PA gl. odd.	I
29.	ALENKA ZAJEC	1985	teor. odd.	S
30.	DARJA AŽMAN	1986	klavir	
31.	BORUT BOGATAJ	1986	flavta	
32.	LARISA ZURUNIČ	1986	flavta	
33.	ANDREJA MARKUN	1987	klavir	
34.	ALJAŽ MIHELAČ	1987	violina	
35.	JAN MILJKOVIČ	1987	kitara	
36.	ANDREJA PRAPROTNİK	1987	flavta	
37.	UROŠ RAKOVEC	1987	kitara	
38.	URŠKA GROS	1988	flavta	
39.	DENIS KOKALJ	1988	kitara	
40.	ROK KRANJC	1988	harmonika	
41.	ALENKA MEZEK	1989	solopetje	
42.	MAJA NASTRAN	1989	AG gl. ped.	
43.	ANA PREVC	1989	FF muzikologija	

sko Giulia Quaglia, je ponudil možnost nastopov učencem šole in vrhunskim domačim in tujim glasbenim poustvarjalcem. Z veliko vneto in požrtvovalnostjo je ravnateljica Schulzeva organizirala v kapeli koncerte, ki so jih kasneje dopolnjevale še razstave del slovenskih likovnih umetnikov (slikarjev in kiparjev). Uspelo ji je tudi, da je za šolsko in koncertno dejavnost pridobila od Slovenske filharmonije pod ugodnimi pogoji dobro ohranjen koncertni klavir Steinway. Pod simboličnim nazivom »Loški umetniški utripi« so prireditve v kapeli izredno kakovostno dopolnjevale loško kulturno ponudbo.

njen koncertni klavir Steinway. Pod simboličnim nazivom »Loški umetniški utripi« so prireditve v kapeli izredno kakovostno dopolnjevale loško kulturno ponudbo.

V tem obdobju je bilo v večino grajskih prostorov napeljavano centralno ogrevanje, stavba z zemljiščem (razen dela, ki je še v privatni lasti) pa prenesena v družbeno last in upravljanje na Glasbeno šolo.

Vodenje šole je po eno leto trajajočih kadrovskih zadregah prevzel Valentin Bogataj. Število učencev se giblje med 209 in 235 pri individualnem pouku. In katere so značilnosti tega obdobja?

Večjih kadrovskih težav ni bilo oz. ni, razen v oddelku v Železnikih, kjer je večina učiteljev vozačev. Pedagoginja za flavto Draga Ažman je uvedla novo obliko dela z učenci svojega oddelka – flavtistične tabore. Njih namen je v tem, da se učenci z učenjem instrumenta izven šole pripravijo na začetek novega šolskega leta. V prijetnem okolju različnih turističnih krajev razvijajo tudi družabnost in medsebojno prijateljstvo.

Druge oblike delovanja šole so enake kot prej, močno pa se je razmahnilo komorno muziciranje. Učenci vsako leto pripravijo skladbe za snemanje oddaj Radia Ljubljana »Iz glasbenih šol« in »Mladi koncertant«. Delovanje šole je tudi izjemno povezano z okoljem, saj učenci pod vodstvom svojih učiteljev pripravijo vsako leto od 60 do 80 nastopov. Kapela puštalskega gradu pa še vedno nudi prostor vrhunskim glasbenikom poustvarjalcem v okviru glasbeno-likovnih prireditev Loški umetniški utripi.

Velike uspehe so učenci dosegli na republiških, zveznih in drugih tekmovanjih. Od leta 1981 pa do konca preteklega šolskega leta so poleg pohval in priznanj za udeležbo na tekmovanjih osvojili 60 prvih, drugih in tretjih nagrad, od tega kar 34 v disciplini flavta. To kaže na izredno prizadevnost učencev ter stro-

kovnost in predanost delu njihovih pedagogov.

Prvič med delovanjem Glasbene šole Škofja Loka smo uvedli dan šole. Ta dan, ki je vedno v prvi polovici junija, počastimo s slavnostnim sklepnim koncertom in podelimo najprizadenejšim učencem pohvale in nagrade.

To obdobje je tudi značilno po intenzivnem usmerjanju in vključevanju naših učencev v nadaljnje glasbeno šolanje. Od leta 1983 do 1989 se jih je vpisalo na Srednjo glasbeno in baletno šolo, Pedagoško akademijo, Akademijo za glasbo in na muzikologijo Filozofske fakultete kar 23. Z njimi bomo v okviru glasbenega izobraževanja postopoma zapolnili vse kadrovske vrzeli. Nekateri poučujejo honorarno na šoli že sedaj.

Ves čas izboljšujemo tudi prostorske pogoje vzgojnoizobraževalnega dela v Puštalskem gradu. Ker je stavba stara, jo je treba nenehno urejati in vzdrževati. Pridobili in uredili smo pet učilnic, zamenjali dotrajana okna, nabavljali šolsko opremo in glasbila. Grad je kot celota potreben temeljite obnove, saj ga je že krepko načel zob časa. V projektivnem biroju SGP Tehnik so izdelali projektno dokumentacijo celovite obnove gradu za potrebe Glasbene šole. Pričakujemo, da bomo z deli čimprej začeli in s tem ustvarili pogoje za še boljše vzgojnoizobraževalno delo na glasbenem področju.

Glasbena šola je prejela naslednja družbena priznanja: 1. 5. 1985 srebrni znak sindikata in 8. 1. 1988 veliko plaketo občine Škofja Loka za leto 1987.

Valentin Bogataj